

2007 m. balandžio 25 d., trečiadienis

- d) ištirti šios neseniai pasiektos pažangos ir minėtų perspektyvų poveikį aplinkos apsaugos, juridiniu, ekonominiu, socialiniu, geopolitiniu, regioniniu ir visuomenės sveikatos požiūriu;
 - e) nagrinėti ir įvertinti tai, kaip taikomi atitinkami Bendrijos teisės aktai;
 - f) tuo tikslu užmegzti atitinkamus ryšius ir rengti klausymus su valstybių narių ir trečiųjų šalių parlamentais ir vyriausybėmis, Europos institucijomis bei tarptautinėmis organizacijomis, taip pat mokslininkų bendruomenės, verslo ir pilietinės visuomenės atstovais, taip pat vietos ir regionų valdžios institucijų tinklais;
2. nusprendžia, kad Europos Parlamento nuolatinį komitetą, atsakingą už Bendrijos teisės aktų, susijusių su šiuo klausimu, priėmimą, stebėseną ir įgyvendinimą, įgaliojimai lieka nepakitę, tačiau laikinasis komitetas gali teikti rekomendacijas dėl priemonių arba iniciatyvų, kurių reikėtų imtis;
 3. nusprendžia, kad įgaliojimai laikinajam komitetui suteikiami dvylikai mėnesių nuo 2007 m. gegužės 10 d., o šiam terminui pasibaigus komitetas pateiks Parlamentui ataskaitą su rekomendacijomis, kokių veiksmų arba iniciatyvų reikėtų imtis;
 4. nusprendžia, kad laikinąjį komitetą sudarys 60 narių.

P6_TA(2007)0152

Ieškiniai dėl žalos, patirtos pažeidus konkurencijos taisykles

2007 m. balandžio 25 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Žaliosios knygos apie ieškinius dėl žalos, patirtos pažeidus EB antimonopolines taisykles (2006/2207(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos Žaliąją knygą apie ieškinius dėl žalos, patirtos pažeidus EB antimonopolines taisykles (COM(2005)0672) (Žalioji knyga apie ieškinius dėl žalos),
- atsižvelgdamas į Komisijos pranešimą dėl konkurencijos politikos 2004 m. (SEC(2005)0805),
- atsižvelgdamas į savo 1961 m. lapkričio 15 d. rezoliuciją⁽¹⁾, kuria Parlamentas atsakė į EEB Ministrų Tarybos prašymą konsultuotis dėl pasiūlymo dėl pirmojo reglamento, pagal kurį įgyvendinami EEB sutarties 85 ir 86 straipsniai,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl nacionalinių konkurencijos institucijų ir Komisijos bendradarbiavimo priimant sprendimus, taikant EB sutarties 85 ir 86 straipsnius⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2000 m. kovo 23 ir 24 d. Lisabonos Europos Vadovų Tarybos, 2001 m. birželio 15 ir 16 d. Geteborgo Europos Vadovų Tarybos, 2001 m. gruodžio 14 ir 15 d. Lakeno Europos Vadovų Tarybos, 2002 m. kovo 15 ir 16 d. Barselonos Europos Vadovų Tarybos, taip pat į 2003 m. kovo 20 ir 21 d., 2004 m. kovo 25 ir 26 d., 2005 m. kovo 22 ir 23 d. ir 2006 m. kovo 23 ir 24 d. Briuselio Europos Vadovų Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2004 m. lapkričio mėn. Aukšto lygio grupės pranešimą „Susiduriant su iššūkiu: Lisabonos strategija augimo ir užimtumo klausimais“,
- atsižvelgdamas į 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo⁽³⁾, į 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal EB sutarties 81 ir 82 straipsnius tvarkos⁽⁴⁾ ir į 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OL 61, 1961 11 15, p. 1409.

⁽²⁾ OL C 313, 1997 10 15, p. 3.

⁽³⁾ OL L 1, 2003 1 4, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 123, 2004 4 27, p. 18.

⁽⁵⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

2007 m. balandžio 25 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į tarptautines priemones, pagal kurias pripažįstama teisė į veiksmingą teisminę apsaugą, visų pirma, į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, į Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą ir į Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą bei atitinkamus protokolus,
 - atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnį ir jos protokolus,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir į Teisės reikalų komiteto nuomonę (A6-0133/2007),
- A. kadangi konkurencijos politika iš pat pradžių yra europinės integracijos projekto dalis ir yra labai svarbi kuriant Europos Sąjungą,
- B. kadangi laisva ir neiškreipta konkurencija būtina Lisabonos ir Geteborgo strategijos tikslams įgyvendinti, norint palaikyti vidaus rinkos gyvybingumą, gerą įmonių veiklą, siekiant paisyti vartotojų interesų ir siekiant Europos Sąjungos tikslų, o antikonkurencinis elgesys minėtiesiems siekiams kenkia,
- C. kadangi EB sutarties 81 ir 82 straipsniai yra viešosios politikos pobūdžio nuostatos, turinčios tiesioginį poveikį ir kurios tuėtų būti automatiškai taikomos kompetentingų institucijų; kadangi šios nuostatos sukuria teises asmenims, kurias nacionaliniai teismai turėtų veiksmingai ginti, atsižvelgiant į Europos Bendrijų Teisingumo Teismo teisminę praktiką, įskaitant sprendimą byloje 26/62 (*Van Gend & Loos*)⁽²⁾, kuri svarbi labiausiai dėl to, kad buvo panašių bylų pirmtakė,
- D. kadangi valstybėse narėse konkurencijos įstatymai dažniausiai įgyvendinami taikant viešąją teisę, o valstybių narių lygiu esama nemažai skirtumų ir kliūčių, galinčių trukdyti potencialiems ieškovams imtis veiksmų dėl žalos atlyginimo,
- E. kadangi Teisingumo Teismui laikantis nuomonės, kad nesant Bendrijos taisyklių, reglamentuojančių nukentėjusiųjų teisę nacionalinėse teisminėse institucijose prašyti žalos atlyginimo, kiekvienos valstybės narės nacionalinėje teisės sistemoje turėtų būti paskirti jurisdikciją turintys teismai ir numatytos išsamios procesinės taisyklės dėl ieškinių, kuriais būtų užtikrinamos Bendrijos teisės aktuose tiesiogiai numatytos asmenų teisės, jei šios taisyklės nėra mažiau palankios nei tos, kuriomis apibrėžiami panašūs ieškiniai valstybių narių teismuose (remiantis lygiavertiškumo principu), ir jei dėl jų nėra praktiškai neįmanoma arba labai sudėtinga naudotis Bendrijos teisės aktų suteikiamomis teisėmis (pagal veiksmingumo principą),
- F. kadangi, kaip numatyta Reglamente (EB) Nr. 1/2003, nacionaliniuose teismuose atskiri ieškiniai pateikiami tik retais ir išimtiniais atvejais, ir tai parodo, kad yra reikalingos priemonės palengvinti ieškinių dėl žalos atlyginimo teikimą valstybių narių teismuose; kadangi tokiomis priemonėmis turėtų būti pasiekta didesnio atitikimo su EB konkurencijos teise, turint galvoje skirtingas procesines ir įrodymų taisykles, taikomas valstybėse narėse; kadangi teisėta ekonomine veikla užsiimančios įmonės neturėtų susidurti su perdėta rizika nepagrįstai mokėti kompensacijas dėl žalos atlyginimo ar keisti savo veiklą, siekdamas išvengti brangaus bylinėjimosi,
- G. kadangi vartotojai ir verslo įmonės, patyrę nuostolius dėl konkurencijos taisyklių pažeidimo, turėtų turėti teisę į kompensaciją,
- H. kadangi ES civilinės teisenos taisyklėmis, ypač srityje, susijusioje su galimybe kreiptis į teismą, nespėta reaguoti į naujausius Bendrijos konkurencijos teisėje įvykusius pokyčius, susijusius su vidaus rinka,

⁽¹⁾ OL C 364, 2000 12 18, p. 1.

⁽²⁾ Byla 26/62 *Įmonė NV Algemene Transport-en Expeditie Onderneming van Gend en Loos prieš valstybinį Nyderlandų mokesčių skyrių* 1963 m., Rink. p. 1.

2007 m. balandžio 25 d., trečiadienis

- I. kadangi byloje C-453/99 ⁽¹⁾ Europos Teisingumo Teismas priėmė sprendimą, kad siekiant užtikrinti, jog Sutarties 81 straipsnis būtų veiksmingai taikomas, asmenys ir bendrovės gali teikti ieškinius dėl žalos, kurią jie patyrė dėl sąžiningą konkurenciją iškreipiančios ar pažeidžiančios sutarties ar veiksmų, kompensavimo,
- J. kadangi esamomis žalos, patirtos pažeidus konkurencijos taisykles, atlyginimo priemonėmis Europos lygmeniu negarantuojamas visiškai Sutarties 81 straipsnio įgyvendinimo veiksmingumas, visų pirma srityse, susijusiose žalos patyrimu,
- K. kadangi daugelis valstybių narių ieško būdų geriau apginti vartotojų teises ir leidžia jiems pareikšti kolektyvinius ieškinius ir kadangi dėl skirtingos ieškinių eigos gali būti iškreipta konkurencija vidaus rinkoje,
- L. kadangi pagal Sutartį bet koks Komisijos pasiūlymas, susijęs su tomis sritimis, kuriose Komisija neturi išimtinių įgaliojimų, turi atitikti subsidiarumo ir proporcingumo principus,

1. nurodo, kad Bendrijos konkurencijos taisyklės neturėtų pakankamai atgrasančio poveikio ir nebūtų labai veiksmingos, jei tie, kurie elgiasi neleistinai, galėtų naudotis rinkos privalumais arba likti nenubausti už taisyklių pažeidimus dėl to, kad esama kliūčių reikalauti visiškai žalos atlyginimo; mano, kad reikia sudaryti sąlygas viešųjų interesų atstovams ir nukentėjusiesiems lengviau pareikšti ieškinį;

2. mano, kad vartotojai ir verslo įmonės, patyrę žalą dėl konkurencijos įstatymų pažeidimo, turėtų turėti galimybę reikalauti nuostolių kompensavimo;

3. džiaugiasi, kad Teisingumo Teismas pripažino nukentėjusiųjų nuo antikonkurencinio elgesio teisę pateikti atskirą arba oficialiu sprendimu pagrįstą ieškinį dėl žalos atlyginimo; reiskia pasitenkinimą Žaliąją knygą apie ieškinius dėl žalos bei su ja susijusiais parengiamaisiais darbais;

4. ragina, siekdamas skatinti konkurenciją, o ne bylinėjimąsi, ieškoti greitų ir geranoriškų neteisminio ginčų sprendimo būdų ir palengvinti teismine ieškinių dėl žalos, patirtos antikonkurenciniu elgesiu, mediaciją; pabrėžia, kad tokiu atveju, jei šalis, kuri kaltinama pažeidusi konkurencijos taisykles, teigia ir įrodo, kad žala buvo atlyginta iki pasibaigiant teismo procesui, į tai turėtų būti atsižvelgiama nustatant žalos atlyginimo sumą; taip pat pritaria tam, kad Europos Sąjungos konkurencijos institucijos gali tam tikrais atvejais atlikti institucijų arbitro vaidmenį, vadovaudamos arbitražo procedūroms ir skirdamos arbitrus šalių prašymu;

5. dėl to mano, kad valstybių narių teisinėse sistemose turėtų būti numatytos veiksmingos civilinės teisės procedūros, pagal kurias būtų reikalaujama kompensuoti žalą, patirtą pažeidus konkurencijos įstatymus;

6. mano, kad privačių ieškinių įvedimas padėtų papildomai stebėti, kaip apskritai laikomasi teisėsaugos, kuri galėtų tapti labiau strateginė ir selektyvi ir didesnis dėmesys būtų skiriamas svarbiausiems klausimams ir svarbesnėms byloms; tačiau mano, kad dėl galimybės tokiu būdu pradėti bylą neturėtų būti apkarpyti konkurencijos institucijų ištekliai;

7. ragina Sutarties 81 ir 82 straipsnius taikyti vienodai, nepaisant to, ar sprendimą priimanti institucija yra administracinė, ar teisminė; mano, kad teisminių institucijų sprendimai turėtų būti nuoseklūs ir atspindėti bendruosius saugumo ir veiksmingumo principus, siekiant išvengti iškraipymų ir nenuoseklumų Europos Sąjungoje; mano, kad turėtų būti siekiama procedūrų arba situacijų, kai nacionalinės konkurencijos institucijos (NKI) ar teisminės institucijos priimtas išankstinis ir nekeičiamas sprendimas būtų teisiškai privalomas visoms valstybėms narėms, jeigu dalyvaujančios šalys ir bylos aplinkybės yra tos pačios;

⁽¹⁾ Byla C-453/99 *Courage Ltd prieš Crehan* 2001 m., Rink. p. I-6297, ir 2006 m. liepos 13 d. sprendimas sujungtose bylose C-295/04–298/04, *Manfredi ir kt. v. Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA* ir kt., 2006 m. Rink. p. I- 6619.

2007 m. balandžio 25 d., trečiadienis

8. pabrėžia teisminių institucijų profesinio rengimo konkurencijos teisės srityje svarbą, siekiant užtikrinti tokių institucijų sprendimų kokybę ir taip pat pabrėžia, kad pirmuoju etapu tikslinga pradėti vykdyti procedūras specialiai už tai atsakingose arba itin kvalifikuotose įstaigose;
9. pritaria minčiai, kad siekiant apsaugoti konkurenciją ir nukentėjusiųjų teises, bet kuri teisminė institucija, taikanti Bendrijos konkurencijos taisykles, prireikus turėtų turėti galimybę priimti laikinąsias priemones, atlikti parengiamuosius tyrimus ir pasinaudoti savo, kaip tyrimo institucijos, įgaliojimais;
10. pabrėžia, kad siekdamas nustatyti Sutarties 81 ir 82 straipsnio taikymui reikalingus faktus, nacionalinės teisminės institucijos turėtų turėti panašius įgaliojimus kaip ir NKI ir kad siekiant užtikrinti nuoseklumą reikia stiprinti NKI ir nacionalinių teismų ir pačių nacionalinių teisminių institucijų tarpusavio bendradarbiavimą;
11. pabrėžia, kad Bendrijos konkurencijos taisykles įgyvendinančios kompetentingos institucijos turėtų turėti vienodus įrodinėjimo pareigos nustatymo kriterijus; pažymi, kad gali reikėti atsižvelgti į šalių turimos informacijos asimetriškumą; siūlo vykstant teismo procesui manyti, kad faktai nustatyti, jei kompetentingą teisminę instituciją tenkina esamas pažeidimo ir žalos priežastinis ryšys;
12. ragina suteikti už konkurencijos teisės taikymą atsakingoms teisminėms institucijoms įgaliojimus pareikalauti galimybės susipažinti su informacija, susijusia su ieškinių dėl žalos nagrinėjimo baigtimi, taikant proporcingas priemones, šioms teisminėms institucijoms prižiūrint ir pirma išklausius kitą šalį, išskyrus skubius atvejus; atkreipia dėmesį į tai, kad naudojantis galimybe susipažinti su informacija, susijusia su ieškinių dėl žalos nagrinėjimo baigtimi, turi būti gerbiama profesinė advokatų ir jų klientų santykių paslaptis ir ekonominės veiklos vykdytojų verslo paslaptys, taip pat laikomasi tarnybos paslaptis reglamentuojančių teisės aktų; ragina Komisiją kuo skubiau parengti komunikatą apie tai, kaip Bendrijos konkurencijos teisę taikančios institucijos turi elgtis su konfidencialia informacija;
13. ragina valstybes nares sutikti, kad NKI nustatytas pažeidimas, kuris vėliau, jei reikia, patvirtinamas galimu apeliaciniu sprendimu, reiškia *prima facie* kaltės įrodymą civilinėje byloje, kurioje nagrinėjami tie patys klausimai, su sąlyga, kad atsakovas turėjo atitinkamą galimybę apsiginti administracine tvarka;
14. taip pat mano, kad nėra būtina svarstyti ir vėliau Bendrijos lygmeniu apibrėžti būtinybės skirti ekspertus;
15. mano, kad pasiūlytame reglamente dėl nesutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma II) turėtų būti nustatytas tinkamas sprendimas, išskyrus tuos atvejus, kai veiksmai, kuriais pažeidžiamos konkurencijos taisyklės, turi neigiamos įtakos konkurencijai daugiau nei vienoje valstybėje narėje, ir kad todėl reiktų apvarstyti galimybę numatyti atskiras su šiais atvejais susijusias nuostatas;
16. ragina nacionalines teismines institucijas bendradarbiauti saugant slaptą informaciją ir siekiant veiksmingai vykdyti atleidimo nuo pažeidimo programas; mano, kad kilęs konfliktas, susijęs su Europos konkurencijos tinklo (angl. *European competition network*, ECN) narių prieiga prie tokio pobūdžio informacijos ir jos tvarkymu, turės būti sprendžiamas atsižvelgiant į tai, kaip Teisingumo Teismas aiškina Bendrijos teisę;
17. pabrėžia, kad ieškovams priteistas žalos atlyginimas turėtų būti kompensuojamojo pobūdžio ir neturėtų viršyti realiai patirtos žalos („*damnum emergens*“) ir negautų pajamų („*lucrum cessans*“) sumos, siekiant išvengti nesąžiningo pasipelnymo; pabrėžia, kad būtų galima atsižvelgti į nukentėjusiojo gebėjimą sušvelninti padarinius dėl žalos ar negautų pajamų; vis dėlto kartelių atveju siūlo subjektui, pirmajam pateikusiam prašymą atleisti nuo baudų ir bendradarbiaujančiam su konkurencijos institucijomis vykdančiam atleidimo nuo pažeidimų programas, *netaikyti solidariosios atsakomybės* su kitais pažeidėjais, o palūkanos *skaičiuoti* nuo pažeidimo įvykdymo dienos;
18. mano, kad bet kuri pasiūlyta priemonė turi visiškai atitikti valstybių narių viešąją politiką, ypač susijusią su baudinių nuostolių priteisimu;

2007 m. balandžio 25 d., trečiadienis

19. pabrėžia, kad valstybės narės turėtų atsižvelgti į tai, kad galimybė perduoti įrodinėjimo pareigą atsakovo šaliai galėtų neigiamai paveikti nuostolių dydžio ir priežastinio ryšio nustatymą;
20. pritaria Teisingumo Teismo teisminei praktikai, kad visi nukentėjusieji turėtų turėti galimybę pareikšti ieškinį; mano, kad valstybės narės, priėmusios nuostatas dėl netiesioginių nuostolių ieškinių, turėtų suteikti atsakovui galimybę teigti, kad pažeidimo metu igyotos visos pajamos arba dalis pajamų buvo perleistos tretiesiems asmenims (vadinamasis išlaidų perkėlimas kaip gynybos priemonė, angl. „passing on defence“) tam, kad būtų išvengta neteisėto pasipelnymo; todėl konstatuoja, kad būtina sukurti dažnai pasitaikančių reikalavimų dėl nedidelių sumų nagrinėjimo mechanizmą;
21. mano, kad teisingumo, taupumo, spartos ir atitikties sumetimais nukentėjusiesiems reikėtų pripažinti teisę savanoriškai pareikšti kolektyvinius ieškinius tiesiogiai arba per asociaciją, pagal kurios statutą galima tokia iniciatyva;
22. pažymi, kad daugeliu atvejų teismo proceso dėl konkurenciją pažeidžiančiais veiksmais padarytos žalos išieškojimo metu bus skirtumų tarp ieškovo ir atsakovo lėšų, todėl turėtų būti užtikrinta, kad ieškovas neatsisakys pareikšti gerai pagrįsto ieškinio atlyginti žalą bijodamas didelių teismo išlaidų, įskaitant ieškovui tenkančias išlaidas, jei teismas reikalavimą atmeta; todėl siūlo, kad teisminėms institucijoms turėtų būti suteikta galimybė atsižvelgti į šalių finansinę padėtį ir, jei reikia, tai įvertinti teismo proceso pradžioje; mano, kad išlaidas reikėtų apskaičiuoti pagal pagrįstus ir objektyvius kriterijus, atsižvelgiant į teismo proceso pobūdį; jos turėtų padengti teismo proceso išlaidas;
23. rekomenduoja, kad teisinės paramos programose, kurios gali būti teisėtai priimtose, siekiant palengvinti privačių ieškinių dėl žalos, padarytos antikonkurenciniu elgesiu, atlyginimo nagrinėjimą, būtų numatytos aiškios procedūrų laikymosi bei tokios paramos grąžinimo sąlygos, ypač kai susitariama be teismo sprendimo, o pažeidėjui priteisiama sumokėti teismo išlaidas;
24. mano, kad nacionalinėje teisėje numatytas ieškinių dėl Bendrijos konkurencijos taisyklių pažeidimo, senaties terminas turi būti vieneri metai nuo Komisijos arba NKI sprendimo, kuriame konstatuojama, jog šios taisyklės buvo pažeistos, priėmimo (arba, jei šis sprendimas buvo apskūstas apeliacine tvarka – vieneri metai nuo apeliacinio sprendimo įsiteisėjimo datos); mano, kad jei toks sprendimas nebuvo priimtas, turėtų būti numatyta galimybė kreiptis į teismą dėl žalos, padarytos pažeidus Sutarties 81 ar 82 straipsnį arba Bendrijos konkurencijos taisykles, atlyginimo, bet kuriuo metu per laikotarpį, per kurį Komisija turi teisę priimti sprendimą skirti baudą už šiuos pažeidimus; mano, kad terminas turėtų būti sustabdytas oficialių derybų arba mediacijos tarp šalių metu;
25. siūlo, kad ieškinio senaties termino, susijusio su teise reikalauti kompensacijos už žalą, patirtą pažeidus konkurencijos įstatymus, skaičiavimas turėtų būti sustabdytas Komisijai arba NKI pradėjus tyrimą dėl šio pažeidimo vienoje arba keliose valstybėse narėse;
26. primena, kad privačių ieškinių pareiškimas nedaro įtakos Komisijai pagal Sutartį priskiriamų galių ir atsakomybės konkurencijos teisės srityje;
27. ragina Komisiją kuo skubiau priimti gaires, pagal kurias šalys galėtų nustatyti patirtą žalą dydį bei priežastinį ryšį; taip pat ragina teikti pirmenybę pranešimo apie privatų teisės aktų įgyvendinimą parengimui, kuriame būtų pateikiamos rekomendacijos, kaip formuluoti reikalavimus ir kuriame pateikiama dažniausiai pasitaikančių bylų pavyzdžių;
28. ragina Komisiją parengti Baltąją knygą su išsamiais pasiūlymais, kaip būtų galima palengvinti atskirų ieškinių arba oficialių sprendimų pagrįstų ieškinių dėl žalos, atsiradusių pažeidus Bendrijos konkurencijos taisykles, pateikimo tvarką, kurioje būtų aiškiai išdėstyti šioje rezoliucijoje aptarti klausimai ir kuri leistų susimąstyti apie atitinkamo teisinio pagrindo sukūrimą; taip pat ragina Komisiją į Baltąją knygą įtraukti pasiūlymus, kaip būtų galima sustiprinti visų už Bendrijos konkurencijos taisykles atsakingų institucijų bendradarbiavimą;

2007 m. balandžio 25 d., trečiadienis

29. mano, kad Komisijos iniciatyvą, numatančią nukentėjusiųjų teisę nacionalinėse teisminėse institucijose prašyti žalos atlyginimo, turi lydėti poveikio įvertinimas;
30. ragina Komisiją glaudžiai bendradarbiauti su kompetentingomis valstybių narių nacionalinėmis institucijomis, siekiant pašalinti tarptautines kliūtis, trukdančias ES piliečiams ir verslo įmonėms pateikti tarptautinius ieškinius atlyginti žalą, patirtą valstybėse narėse pažeidus Bendrijos konkurencijos taisykles; mano, kad Komisija, jei būtina, turėtų imtis teisinių veiksmų siekdama pašalinti šias kliūtis;
31. ragina tas valstybes nares, kurių piliečiai ir verslo įmonės dar neturi veiksmingos teisės reikalauti tokio pobūdžio kompensacijų, pakeisti civilinio proceso teisės nuostatas;
32. pabrėžia, kad konkurencijos teisės srityje Parlamentas turėtų būti vienas iš įstatymų leidėjų ir kad jis turėtų būti reguliariai informuojamas apie privačių ieškinių pateikimą;
33. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams ir socialiniams partneriams.

P6_TA(2007)0153

Daugiašalis susitarimas dėl Europos bendros aviacijos erdvės (EBAE) sukūrimo

2007 m. balandžio 25 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo priimti Tarybos sprendimą sudaryti daugiašalį susitarimą tarp Albanijos Respublikos, Bosnijos ir Hercegovinos, Bulgarijos Respublikos, Kroatijos Respublikos, Europos bendrijos, Islandijos Respublikos, Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos, Norvegijos Karalystės, Serbijos ir Juodkalnijos, Rumunijos ir JT Laikinosios administracijos atstovybės Kosove dėl Europos bendrosios aviacijos erdvės (EBAE) sukūrimo

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2006)0113) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2006 m. sausio 17 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Bendrijos išorės politikos aviacijos srityje darbotvarkės rengimo ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 103 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi į Europos Sąjungą įstojusi Rumunija turėtų būti traktuojama kitaip nei kitos valstybės ir kadangi Bulgarijai, nepaisant jos įstojimo, dėl saugumo sumetimų taikomas apsaugos išlyga, taigi ji turėtų būti traktuojama kaip trečioji šalis,
- B. kadangi Taryba patvirtino laikiną Komisijos pasiūlytą susitarimą, ir laukiama, kol visos susitarimo šalys jį ratifikuos,
- C. kadangi Europos bendros aviacijos erdvės (EBAE) susitarimas yra svarbus kaip pagrindų susitarimas sprendžiant su aviacija susijusius klausimus ypač su Vakarų Balkanų šalimis, Islandija ir Norvegija, ir kadangi šiame susitarime bus nustatytas būsimų tokių susitarimų su trečiosiomis šalimis modelis,

⁽¹⁾ Dar neskelbta OL.

⁽²⁾ OL C 287 E, 2006 11 24, 84.